

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Țurcan
Anatolie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către
procurorul în cadrul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie,
prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06
iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Strugaru Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar
din s. xxxxx, r-nul xxxxx și domiciliat în mun. xxxx,
str. xxxxx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.02.2015 – 02.02.2016 (prima instanță);
2. 19.02.2016 – 06.06.2017 (instanța de apel);
3. 30.08.2017 – 19.12.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 februarie 2016,
Strugaru Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute
de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei
infracțiunii.

Acțiunea civilă intentată de partea vătămată Ambroci Andrei privind
încasarea prejudiciului material în mărime de 9000 dolari SUA, a fost respinsă ca
neîntemeiată.

În privința corpurilor delictive, s-a hotărât să fie păstrate la materialele cauzei
penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Strugaru Andrei a
fost învinuit în faptul că activând în funcția de șef al secției nr. 2 din cadrul Direcției
investigații speciale a Departamentului Poliției de Frontieră, în baza ordinului
Departamentului Poliției de Frontieră nr. 25/ps din 16.01.2014, adică fiind o
persoană publică, a comis infracțiunea de corupere pasivă, în următoarele

circumstanțe: Strugaru Andrei, fiind membrul grupului de urmărire penală în cauza penală nr. 2014870101, aflată în gestiunea SUP CE a DPF al MAI, fiind desemnat cu atribuții de ofițer de urmărire penală în baza ordonanței din 06.08.2014, având implicare directă la investigarea cauzei penale nominalizate, care a fost pornită în baza art. 248 alin. (1) Cod penal, pe faptul comiterii infracțiunii de contrabandă de către Ambroci Andrei, fiind obligat în conformitate cu prevederile art. 13 al Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală, să exercite atribuțiile de serviciu în strictă conformitate cu legislația, iar potrivit art. 22 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public lit. a), f), să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și normele de conduită profesională prevăzute de lege, în a treia decadă a lunii august 2014, aflându-se în preajma domiciliului său situat pe str. Xxxx, mun. Xxxxx, a pretins și a primit de la Ambroci Andrei mijloace bănești în sumă de 9000 dolari SUA, ceea ce constituie echivalentul sumei de 123 778 lei RM, conform cursului BNM stabilit pentru 20 august 2014, pentru a restitui o parte din mărfurile ridicate în cadrul cauzei penale nr. 2014870101 la 06.08.2014 din autocarul de model „Mercedes 0303” cu n/î XXXXX, aflat în posesia lui Ambroci Andrei, în vederea diminuării valorii mărfurilor reținute ca ilegal, introduse pe teritoriul Republicii Moldova și tragerii lui Ambroci Andrei la răspundere contravențională în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, pentru trecerea frauduloasă a mărfurilor peste frontiera vamală a Republicii Moldova.

În continuarea acțiunilor sale, Strugaru Andrei, la 28 noiembrie 2014 i-a transmis lui Ambroci Andrei o listă de persoane care urmau să se prezinte la ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP CE a DPF al MAI, Pînzaru Oleg, în gestiunea căruia se află cauza penală nr. 2014870101, pentru a fi audiați în calitate de martori și care, la solicitarea acestuia, urmau să confirme că mărfurile deținute în autocarul ce-i aparține lui Ambroci Andrei și ridicate în cadrul cauzei penale nr. 2014870101, constituie mărfuri personale și nu cad sub incidența declarării, iar ca urmare, să-i mai restituie lui Ambroci Andrei careva din mărfurile ridicate pe lângă acele care au fost deja restituite.

Prima instanță a indicat că Strugaru Andrei este învinuit că prin acțiunile sale infracționale, fiind o persoană publică, a pretins și a primit bunuri ce nu i se cuvin pentru sine, în proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale, adică a comis infracțiunea stipulată la art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, coruperea pasivă în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Strugaru Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu

aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, amendă în mărime de 8000 u.c. și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept pe un termen de 10 ani, precum și să fie admisă integral acțiunea civilă.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că:

- referitor la faptul că instanța de judecată a constatat în sentință precum că, în cadrul urmăririi penale partea vătămată Ambroci Andrei a fost audiat de 5 ori, însă ultimul nu a comunicat organului de urmărire penală când a transmis banii, în ce loc, cine a fost prezent la pretinsa transmitere a sumei de bani, aceste circumstanțe importante fiind comunicate de către aceasta doar în ultima audiere, se atestă că aceste circumstanțe expuse de către instanță în sentință nu contravin prevederilor Codului de procedură penală și nu infirmă lipsa faptelor indicate de către Ambroci Andrei în cadrul urmăririi penale, care de fapt și-a confirmat în totalitate depozițiile pe parcursul audierii sale în instanța de judecată;

- în privința argumentului primei instanțe, precum că atât partea vătămată Ambroci Andrei, cât și martorii Luncașu Constantin, Luncaș Nicolae, Șeremet Iurie și Șchiopu Valeriu figurează în calitate de bănuiți, învinuiți în diferite cauze penale privind contrabanda, care deja se află în instanțele de judecată, prin urmare sunt persoane interesate în prezenta cauză, or inculpatul împreună cu colegii din Departamentul Poliției de Frontieră au instrumentat cauzele penale în care ei au calitatea de bănuiți sau învinuiți, fapt confirmat prin răspunsul MAI din 12 octombrie 2015, însă în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit în nici un fel că recunoașterea lui Strugaru Andrei vinovat de comiterea infracțiunii incriminate să influențeze pozitiv examinarea cauzei penale în cadrul căreia figurează persoanele nominalizate, sau să fie liberați aceștia de răspundere penală. Totodată, martorii enumerați mai sus au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea ce o poartă în caz de dare de declarații false, depozițiile acestora fiind confirmate și de alți martori (Aktay Ludmila, Romanciuc Andrei, Onoi Aurelia, Bălănescu Vera) care nu sunt investigați în cadrul cauzelor penale indicate, la fel acestea au fost confirmate și de mijloacele materiale de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, prin urmare nu pot fi apreciate critic declarațiile anumitor martori în situația în care nu s-a constatat interesul acestora în vederea examinării prezentei cauze penale, totodată depozițiile acestora fiind confirmate inclusiv prin mijloacele de probă enumerate supra;

- cu referire la concluzia primei instanțe, că potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 27 noiembrie 2014, partea vătămată Ambroci Andrei a declarat organului de urmărire penală precum că, Strugaru Andrei extorca bani pentru a nu fi pornită cauza penală și pentru restituirea mărfii, iar de fapt cauza penală în privința lui Ambroci Andrei a fost pornită la 06 august 2014, despre aceasta ultimul,

împreună cu avocatul său Trofimov Igor cunoșteau din 06 august 2014, participând la reținerea, percheziționarea mijlocului de transport, fapt confirmat prin semnăturile lor în procesele verbale de percheziție și obiecțiile aduse de către avocat, este necesar de a fi atrasă atenția că, partea vătămată nu are studii juridice și după cum rezultă din declarațiile acestuia, nu a înțeles inițial dacă era sau nu pornită o cauză penală;

- inculpatul prin declarațiile sale a indus în eroare instanța, comunicând că, de fapt întâlnirile cu Ambroci Andrei pe parcursul investigării cauzei penale nr. 2014870101 privind comiterea infracțiunii de contrabandă de către ultimul au fost doar în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație - chestionarea cifrată;

- din conținutul rapoartelor cu privire la rezultatele MSI se atestă întocmirea acestora cu un conținut formal și denaturat, ca rezultat nefiind acumulate careva informații utile pentru cauza penală nr. 2014870101, altele decât cele cunoscute deja de către organul de urmărire penală. Totodată, în rezultatul petrecerii măsurilor invocate de către inculpat pe caz, nu au fost întocmite careva acte de reacționare în vederea aducerii la cunoștință conducerii DPF și Serviciului Vamal despre tolerarea contrabandei admise la punctele de trecere a controlului vamal;

- se atestă o divergență dintre denunțul lui Strugaru Andrei privind coruperea acestuia de către Ambroci Andrei și cele invocate de către Strugaru Andrei în rapoartele cu privire la rezultatele MSI în care deja se invocă existența unor persoane, posibil cu funcții de răspundere, care ar fi primit 9000 dolari pentru clasarea cauzei penale de contrabandă, circumstanțe care sunt imposibile din punct de vedere procedural, fără participarea membrilor grupului de urmărire penală, atât timp cât cauza penală se afla în gestiunea organului de urmărire al Departamentului Poliției de Frontieră;

- probele care combat versiunile înaintate de către inculpat sunt inclusiv și rezultatele MSI, interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre Ambroci Andrei și Strugaru Andrei, unde ultimul nu întreține convorbiri sub pretext inventat cu Ambroci Andrei ținând în taină scopul convorbirii, ci îi dă indicații concrete lui Ambroci Andrei de a discuta cu persoanele aflate în autocar la 06 august 2014 să declare în cadrul audierii la ofițerul de urmărire penală precum că, în or. Odessa au fost după cumpărături, iar mărfurile deținute în autocarul ce-i aparține lui Ambroci Andrei și indicate în cadrul cauzei penale nr. 2014870101 constituie mărfuri personale și nu cad sub incidența declarării;

- deși instanța a reținut de asemenea contrar argumentelor acuzării, și faptul că Strugaru Andrei nu a avut acces la bunurile din camera de corpuri delictive, marfa a fost predată oficial în camera de păstrare a corpurilor delictive a DPF mult mai târziu de la momentul ridicării, fapt demonstrat prin procesul-verbal de cercetare a obiectului din 12.01.2015, potrivit căruia au fost examinate registrele de evidență a corpurilor delictive primite spre păstrare în camera de corpuri delictive a DPF, prin care

se atestă că acestea au fost oferite spre păstrare abia pe 28.11.2014, timp în care Strugaru Andrei a avut posibilitatea reală de a restitui o parte din marfa ridicată din luna august 2014;

- deși nu este anexat la materialele cauzei penale un act de verificare a mărfii ridicate la 06 august 2014, relevante sunt declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei și a martorului Ambroci Ludmila prin care se confirmă că, anume Strugaru Andrei a restituit o parte din marfa, iar prin declarațiile martorilor Aktay Ludmila și Bălănescu Vera se atestă faptul că Strugaru Andrei ar fi restituit anume o parte din marfa ridicată în cadrul cauzei penale nr. 2014870101;

- cu referire la analiza descifrărilor telefonice efectuate de avocatul inculpatului, (o persoană neautorizată în acest sens) circumstanțele expuse poartă un caracter relativ și inexact, care nu pot stabili cu certitudine argumentele invocate de către partea apărării;

- mențiunile părții apărării în listele prezentate ce se referă la apeluri, precum despre ce s-a discutat între interlocutori urmează a fi apreciate critic, datorită faptului că aceste evenimente au avut loc mai mult de un an și jumătate în urmă, perioadă relativ mare de timp pentru a-și aminti la moment discuțiile purtate la date și ore exacte, care de altfel nu au fost expuse de către inculpat în cadrul urmăririi penale, atunci când de la momentul întrevederilor expuse trecuse o perioadă mai scurtă de timp;

- toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată demonstrează în totalitate vinovăția lui Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința contestată fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel reieșind din materialele cauzei a constatat că prima instanță a adoptat o soluție legală, întemeiată și motivată, ajungând just la concluzia privind achitarea lui Strugaru Andrei de sub învinuirea înaintată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, instanța de apel a atestat că situația de fapt reținută de prima instanță corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță ajungând justificat la concluzia că nu a fost probat faptul existenței infracțiunii și Strugaru Andrei a fost achitat de învinuirea înaintată de organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel și-a întemeiat această concluzie în urma audierii inculpatului Strugaru Andrei și verificării următorului cumul de probe examinate de prima instanță și cercetate suplimentar în instanța de apel:

- declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei (f.d. 169, vol. II, f.d. 84, vol. III), Luncașu Constantin (f.d. 170, vol. II), Ambroci Ludmila (f.d. 171, vol. II), din prima instanță și din instanța de apel;

- declarațiile martorilor Aktay Ludmila (f.d. 165-166, vol. II), Bălănescu Vera (f.d. 177, vol. II), Onoi Aurelia (f.d. 178, vol. II), Șchiopu Valeriu (f.d. 179, vol. II), Romanciuc Andrei (f.d. 180, vol. II), Pînzari Oleg (f.d. 182-183, vol. II), Pătrașcu Radu (f.d. 198 – 199, vol. II), Isac Igor (f.d. 200, vol. II), Apostol Alexei (f.d. 201, vol. II), Grăjdieru Grigore (f.d. 202, vol. II), din prima instanță, verificate prin citire de instanța de apel;

- procesul-verbal din 16.12.2014, privind consemnarea măsurii speciale de investigații cu privire la urmărirea vizuală și înregistrarea imaginilor cu Strugaru Andrei și Ambroci Andrei, prin care se demonstrează faptul întâlnirii ultimilor la 28.11.2014, aproximativ ora 17:16, pe teritoriul centrului comercial „Supraten” din mun. Chișinău, str. Petricani 84 (f.d. 28-29, vol. II);

- procesul-verbal din 18.12.2014, privind consemnarea măsurii speciale de investigație cu stenograma și purtătorii materialii de informație de model „Barges”, cărora le-au fost atribuite numerele de inventar nr. 1484/1 și nr. 1489/1, pe care se conțin fișierele audio cu comunicările purtate la întâlnirile dintre Ambroci Andrei și Strugaru Andrei la data de:

- 28.11.2014 - unde Strugaru Andrei a recunoscut faptul primirii de la Ambroci Andrei a banilor în sumă de 9000 dolari SUA, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcțiilor sale și anume pentru a fi recalificate acțiunile lui Ambroci Andrei din dosar penal în procedură contravențională și pentru a restitui marfa ridicată de la acesta în perioada lunii august 2014;

- 02.12.2014 - unde Strugaru Andrei planifică să-i restituie marfa lui Ambroci Andrei la un oarecare rancho din comuna Colonița și îi explică că îi va oferi anumite procese - verbale de audiere a martorilor deja completate și Ambroci Andrei va identifica persoanele nominalizate, care se vor semna pe acestea (f.d. 49-61, vol. II);

- procesul-verbal de cercetare a obiectului din 12.01.2015, potrivit căruia au fost examinate registrele de evidență a corpurilor delictive primite spre păstrare în camera de corpuri delictive a Departamentului Poliției de Frontieră, prin care se atestă faptul că acestea au fost oferite spre păstrare abia pe 28 noiembrie 2014, timp în care Strugaru Andrei a avut posibilitatea reală de a restitui o parte din marfa ridicată din luna august 2014 (f.d. 21, vol. II);

- procesul-verbal de ridicare din 17.12.2014, potrivit căruia au fost ridicate copiile autentificate a materialelor cauzei penale nr. 2014870101, pornită pe faptul comiterii infracțiunii de contrabandă de către Ambroci Andrei (f.d. 66, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 02.12.2014, potrivit căruia a fost ridicată fila de hârtie de formatul A4 pe care este imprimată lista persoanelor ce urmau să fie audiați în calitate de martori în cadrul cauzei penale nr. 2014870101, care a fost transmisă lui Ambroci Andrei de către Strugaru Andrei (f.d. 63, vol. I).

La fel, instanța de apel a indicat că în ședința instanței de apel au fost verificate și probele prezentate de către partea apărării, și anume:

- raportul informativ nr. 317 din 30 iulie 2014, nr. 321 din 05 august 2014, nr. 326 din 11 august 2014, nr. 414 din 04 noiembrie 2014, nr. 451 din 04 decembrie 2014 și rapoartele cu privire la rezultatele MSI (f.d. 209-217, vol. II);

- analiza convorbirilor telefonice din perioada 06 august 2014-03 ianuarie 2015 dintre Strugaru Andrei cu Ambroci Andrei și Luncașu Constantin (f.d. 223-243, vol. II);

- copia Rechizitoriului în cauza penală nr. 2014870101 de învinuire a lui Ambroci Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, prin care este confirmat faptul că, ultimul a fost remis instanței de judecată sub învinuirea precum că, a comis contrabanda cu mărfuri de larg consum la 06 august 2014, în valoare totală de 250 944 lei (f.d. 213-235, vol. III).

Astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, a considerat că prima instanță a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar demonstra vinovăția inculpatului Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare.

În acest sens, instanța de apel a notat că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a dovedit prin probe vinovăția lui Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal și anume nu a fost demonstrată latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii incriminate.

Referitor la declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei, instanța de apel a atestat că ultimul fiind audiat de mai multe ori, nu a specificat circumstanțele comiterii infracțiunii de către Strugaru Andrei și anume când a transmis banii, în ce loc, cine era prezent cu el, acestea fiind comunicate abia la audierea din 13 ianuarie 2015, fiind puse la dubii prin probele materiale precum lipsa comunicărilor telefonice între inculpat și partea vătămată în perioada 06 august 2014 - 11 septembrie 2014, precum și absența cetățenilor Ambroci Andrei și Luncașu Constantin în perimetrul str. Xxxxx, mun. XXXXX, concomitent cu cea a inculpatului Strugaru Andrei în perioada august - septembrie 2014.

La fel, în privința argumentului părții acuzării referitor la faptul că Ambroci Andrei nu are studii juridice și nu a înțeles inițial dacă era sau nu pornită o cauză

penală, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, menționând că la 06 august 2014, în momentul începerii percheziției autocarului, Ambroci Andrei a fost asistat de avocatul Trofimov Igor. Mai mult potrivit declarațiilor ofițerului de urmărire penală Pînzari Oleg, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței că ordonanța de pornire a urmăririi penale pe cauză a fost emisă la 06.08.2014, personal a participat la efectuarea percheziției în autocar la 06.08.2014, a efectuat examinarea și a întocmit procesul verbal de examinare, iar procesul verbal de percheziție a fost întocmit de colegul său. Ambroci Andrei a fost prezent atât la efectuarea percheziției, cât și la examinarea mărfii.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile martorilor Luncașu Constantin și Ambroci Ludmila, deoarece acestea se află în relații de rudenie cu partea vătămată, Luncașu Constantin este cumnatul părții vătămate, iar Ambroci Ludmila este soția acestuia, mai mult ca atât ultimii fac declarații din spusele lui Ambroci Andrei, care se contrazic: *Ambroci Andrei a menționat că a transmis banii la mijlocul lunii august, pe când soția acestuia a spus că cunoaște din spusele soțului că banii au fost împrumutați de la rude și au fost transmiși în luna octombrie 2014, ulterior în instanța de apel a menționat că, aproximativ în august a fost transmisă suma de bani. Ambroci Andrei a indicat că a împrumutat de la Luncașu Constantin suma de 1400 dolari, pe când Luncașu Constantin declară că i-a împrumutat lui Ambroci Andrei suma de 1700 dolari.*

Instanța de apel a mai menționat că partea vătămată Ambroci Andrei cât și martorii Luncașu Constantin, Luncaș Nicolae, Șeremet Iurie și Șchiopu Valeriu figurează în calitate de bănuiți, învinuiți în diferite cauze penale privind contrabanda, fiind persoane interesate în cauza penală respectivă, ori inculpatul Strugaru Andrei și colegii săi au instrumentat cauzele penale menționate.

Totodată, instanța de apel a respins și argumentul acuzării, care a făcut referire la procesul verbal din 18.12.2014 privind consemnarea măsurii speciale de investigație cu stenograma și purtătorii materiali de informație, menționând în privința acestuia că din stenogramele anexate la materialele cauzei penale, nu reiese că acestea conțin elemente ce ar confirma învinuirea adusă.

Instanța de apel a respins și critica acuzării în privința faptului că Strugaru Andrei a dus în eroare instanța prin declarațiile sale, precum că discuțiile cu Ambroci Andrei ar fi avut loc în cadrul măsurii speciale de investigații - chestionarea cifrată, indicând că aceste declarații se confirmă atât prin declarațiile martorilor Pătrașcu Radu și Apostol Alexei, șefi ai inculpatului, audiați în cadrul ședințelor de judecată, cât și prin rapoartele secrete parvenite de la Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, care reflectă toată activitatea lui Strugaru Andrei, ca măsuri operative de investigații coordonate și aprobate de către șeful DSI DPF al MAI colonel Pătrașcu Radu (f.d 207-217, vol. II). Alegațiile părții acuzării precum că rapoartele respective

cu privire la rezultatele MSI au fost întocmite formal și denaturat au fost considerate ca nefondate de instanța de apel, deoarece inculpatul Strugaru Andrei nu a făcut declarații verbale, dar le-a probat prin probe materiale, care ulterior au fost confirmate și de către conducătorul organului de investigații al Poliției de Frontieră.

Cu referire la divergența dintre denunțul lui Strugaru Andrei privind coruperea acestuia de către Ambroci Andrei în rapoartele cu privire la rezultatele MSI, instanța de apel a relatat că acțiunile de corupere întreprinse de către Ambroci Andrei în privința lui Strugaru Andrei sunt probate prin stenograma întocmită de către OUP al CNA și confirmată de procurorul anticorupție, astfel, toate discuțiile purtate între Strugaru Andrei și Ambroci Andrei, inclusiv cele din 28 noiembrie 2014 și 02 decembrie 2014 au avut loc în cadrul măsurilor speciale de investigații petrecute de către Strugaru Andrei în privința lui Ambroci Andrei.

La același capitol, instanța de apel a notat că rezultatele activităților desfășurate și-au găsit finalitatea în două cauze penale care îl vizează direct pe Ambroci Andrei și anume, cauza penală nr. 2015870002, acesta având calitatea procesuală de învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal și cauza penală nr. 2014870169 intentată la 04.12.2014 în privința lui Ambroci Andrei pe semnele comiterii infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, aflată în gestiunea Procuraturii Anticorupție, iar soarta acestei ultime cauze penale nu este cunoscută (f.d 222, vol. III).

Instanța de apel a respins și alegația părții acuzării precum că Strugaru Andrei i-ar fi sugerat lui Ambroci Andrei să spună persoanelor aflate în autocar că au fost la Odessa la cumpărături și mărfurile sunt personale și nu sunt supuse declarării, instanța de apel reținând că de fapt Strugaru Andrei în discuții cu Ambroci Andrei îi spune să le zică cetățenilor că ei personal nu au avut careva bunuri, ori mărfuri de declarat, acest fapt fiind confirmat prin stenograma discuțiilor înregistrate sub controlul CNA.

Ce ține de critica părții acuzării, precum că Strugaru Andrei a avut acces la bunurile din camera de corpuri delictive, dat fiind faptul că, marfa a fost predată oficial în camera de păstrare mai târziu de momentul ridicării, instanța de apel a constatat că este neîntemeiată, fapt confirmat prin declarațiile martorului Pînzari Oleg, Pătrașcu Radu, Isac Igor, Grăjdieru Grigore, raportul informativ nr. 414c din 04.11.2014 (f.d. 212, vol. II), raportul cu privire la rezultatele măsurilor speciale de investigații nr. 417r din 02.12.2014 (f.d. 216-217, vol. II), iar partea acuzării nu a prezentat probe ce ar fi confirmat poziția acesteia.

În ce privește afirmația procurorului că analiza descifrărilor convorbirilor telefonice efectuată de către avocatul inculpatului, poartă un caracter relativ și inexact, care nu poate stabili cu certitudine argumentele invocate de către partea apărării, instanța de apel a specificat că din analiza descifrărilor telefonice anexate

s-a constatat că în perioada când ar fi avut loc transmiterea banilor de către partea vătămată inculpatului, la care ar fi asistat și martorul Luncașu Constantin, Ambroci Andrei cu Luncașu Constantin nu s-au contactat telefonic, nu s-au aflat împreună după postul de telefon, fapt ce confirmă localizări diferite în timpul indicat.

La fel, instanța de apel a reținut că descrierea detaliată a respectivelor evenimente este înregistrată de către însăși operatorii de telefonie mobilă care au și prezentat informația dată, iar cele invocate de acuzator sunt nefondate, mai mult instanța de apel a menționat că atât acuzarea nu are studii de specialitate în domeniu, aceasta intră în sarcina experților, specialiștilor, iar acuzarea a avut acces la aceste descifrări și a putut dispune specialiștilor efectuarea unei analize întru confirmarea poziției sale.

Instanța de apel a mai relatat, că la 30.05.2017, la etapa ultimului cuvânt a inculpatului, partea acuzării a solicitat reluarea cercetării judecătorești și anexarea la materialele cauzei a unor copii de acte - „*copia ordonanței de începere a urmăririi penale din 27.04.2017 pe semnele componentei de infracțiune prevăzute de art.332 alin. (1) Cod penal; - raportul ofițerului DGUP a CNA R. Morozan; - copiile extraselor din registrul de evidență a rapoartelor informative a DIS a DPF*”, însă instanța de apel a conchis că cele invocate de procuror nu au relevanță la caz, și că instanța de apel nu se poate expune asupra acestora, din considerentul că nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească privind implicarea sau neimplicarea inculpatului Strugaru Andrei în acțiunile descrise de procuror.

În consecință, instanța de apel a concluzionat că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece sentința primei instanțe este legală, corectă și întemeiată, neexistând nici un temei pentru instanța de apel de a se implica în vederea casării acesteia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică;

- instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii înscrinate de către organul de urmărire penală;

- vinovăția inculpatului Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel, care au fost considerate ca fiind admisibile;

- instanța de apel menținând sentința de achitare, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului. Împrejurări cu certitudine confirmate prin declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei, prin care s-a stabilit, că inculpatul a pretins și a primit de la el bani în sumă de 9000 dolari SUA, pentru a califica acțiunile acestuia din contrabandă în contravenție și a restituit o parte din marfa ridicată din autocar;

- declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei au fost confirmate de către martorii Ambroci Ludmila, Aktay Ludmila, Lupașcu Constantin, Romanciuc Andrei, Onoi Aurelia, Șchiopu Valeriu, Bălănescu Vera și Pînzari Oleg;

- decizia instanței de apel este una neîntemeiată sub aspectul aprecierii eronate a probelor administrate, acestea din urmă demonstrează integral, că atât la urmărirea penală cât și în instanțele de judecată, s-a stabilit cu certitudine că Strugaru Andrei, fiind o persoană publică, a pretins și a primit bunuri ce nu i se cuvin pentru sine, în proporții deosebit de mari, pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale;

- prima instanță și instanța de apel au apreciat și interpretat eronat probele administrate, au admis unilateral versiunea apărării, n-au analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei în ansamblul lor și au dat o apreciere greșită probelor, adică nu au apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept în limitele indicate în rechizitoriu;

- argumentele părții acuzării în susținerea poziției sale, au fost ignorate de prima instanță și de instanța de apel;

- contrar argumentului instanței de judecată, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit în nici un fel că recunoașterea lui Strugaru Andrei vinovat de comiterea infracțiunii incriminate să influențeze pozitiv examinarea cauzei penale în cadrul căreia figurează persoanele nominalizate, sau să fie liberați de răspundere penală. Totodată, martorii enumerați mai sus au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea ce o poartă în caz de dare de declarații false, depozițiile acestora fiind confirmate și de alți martori (Aktay Ludmila, Romanciuc Andrei, Onoi Aurelia, Bălănescu Vera), care nu sunt investigați în cadrul cauzelor penale indicate, la fel acestea au fost confirmate și de mijloacele materiale de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, prin urmare nu pot fi apreciate critic declarațiile anumitor martori în situația în care nu s-a constatat interesul acestora în vederea examinării

prezentei cauze penale, totodată depozițiile acestora fiind confirmate inclusiv prin mijloacele de probă;

- instanța de fond a reținut că potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 27.11.2014, partea vătămată Ambroci Andrei, a declarat organului de urmărire penală precum că, Strugaru Andrei extorca bani pentru a nu fi pornită cauza penală și pentru restituirea mărfii, iar de fapt cauza penală în privința lui Ambroci Andrei a fost pornită la 06.08.2014, despre aceasta ultimul, împreună cu avocatul său Trofimov Igor cunoșteau din 06.08.2014, participând la reținerea, percheziționarea mijlocului de transport, fapt confirmat prin semnăturile lor în procesele verbale de percheziție și obiecțiile aduse de către avocat. Cât privește acest fapt, este necesar de a fi atrasă atenția că, partea vătămată nu are studii juridice și după cum rezultă din declarațiile acestuia, nu a înțeles inițial dacă era sau nu pornită o cauză penală;

- contrar argumentelor acuzării, expuse în procesul-verbal din 18.12.2014, privind consemnarea măsurii speciale de investigație cu stenograma și purtătorii materiali de informație, cărora le-a fost atribuit numere de inventar nr. 1484/1 și nr. 1489/1, pe care se conțin fișierele audio cu comunicările purtate la întâlnirile dintre Ambroci Andrei și Strugaru Andrei la 28.11.2014, instanța a indicat că Strugaru Andrei, nu a recunoscut faptul primirii de la Ambroci Andrei a banilor în sumă de 9000 dolari SUA, chipurile pentru a îndeplini acțiuni contrar exercitării funcției sale și anume: a recalifica acțiunile lui Ambroci Andrei, din dosar penal în dosar contravențional, or nici una din înregistrările audio prezentate la cauza penală nu dovedesc că inculpatul Strugaru Andrei, ar fi pretins și acceptat de la partea vătămată suma de 9 000 dolari SUA. În acest context, consideră afirmația indicată mai sus este combătută prin stenograma anexată la procesul-verbal nominalizat;

- din conținutul rapoartelor cu privire la rezultatele MSI se atestă întocmirea acestora cu un conținut formal și denaturat, or conform actelor anexate, scopul acestor măsuri a fost stabilirea intențiilor ilegale pe marginea cauzei penale nr. 2014870101, pornită în privința lui Ambroci Andrei, precum și identificarea elementelor cu referire la continuarea activității infracționale a acestuia și stabilirea persoanelor, posibil cu funcție de răspundere, presupuse a fi implicate întru clasarea frauduloasă a cauzei penale pornite în privința lui Ambroci Andrei, precum și identificarea cu certitudine a elementelor cu referire la continuitatea activității infracționale ale ultimului, iar ca rezultat nefiind acumulate careva informații utile pentru cauza penală nr. 2014870101, altele decât cele cunoscute deja de către organul de urmărire penală. Totodată, în rezultatul petrecerii măsurilor invocate de către inculpat pe caz nu au fost întocmite careva acte de reacționare în vederea aducerii la cunoștință conducerii DPF și Serviciului Vamal despre tolerarea contrabandei admise la punctele de trecere a controlului vamal;

- cu toate că nu este anexat la materialele cauzei penale un act de verificare a mărfii ridicată la 06.08.2014, relevante sunt declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei și a martorului Ambroci Ludmila prin care se confirmă că anume Strugaru a restituit o parte din marfă, iar prin declarațiile martorilor Aktay Ludmila și Bălănescu Vera se atestă faptul că Strugaru ar fi restituit anume o parte din marfa ridicată în cadrul cauzei penale nr. 2014870101;

- cu referire la analiza descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate, celulele stabilite deservesc un teritoriu destul de vast, iar condițiile geografice și teritoriale diferă de la o antena la alta. Ca de exemplu o antena care se află în centrul orașului poate deservi un spațiu mai mic, pe când o antenă amplasată la marginea orașului sau într-un teritoriu deschis (câmp) deservește un spațiu cu mult mai larg în comparație cu cea din centrul orașului. Totodată o mare influență are și încărcarea antenei și anume numărul utilizatorilor care se folosesc de aceasta. Astfel, dacă o antenă este suprasolicitată, cea care se află în apropierea acesteia preia utilizatorii primei antene. Din aceste motive este posibilă și schimbarea amplasării obiectului cercetat, căutat sau examinat. Operatorii de telefonie mobilă prestează de asemenea și un serviciu de „forward” sau readresarea apelului, în rezultatul cărui fapt la fel este dificil de stabilit amplasarea persoanei în cazul folosirii serviciului nominalizat;

- nu a fost rezolvat fondul apelului.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Ceachir Anatolie în numele inculpatului Strugaru Andrei, care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut, din considerentul că recursul declarat reprezintă o copie a apelului declarat de procuror, nefiind argumentată ilegalitatea hotărârilor contestate sau în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauza dată.

La fel, s-a menționat că prin recursul ordinar declarat este criticat modul de apreciere a probelor de către instanțele de judecată, ce nu constituie un temei de recurs, iar instanța de apel corect a reținut că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a dovedit vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată, în decizia instanței de apel fiind corect respinse argumentele acuzării.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Mai mult, recurentul indică în recurs și motivul că faptei săvârșite de Strugaru Andrei i s-a dat o încadrare juridică greșită, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, neinvocat de recurent și în susținerea căruia acesta nu a adus nici un argument, fiind menționat pur declarativ.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare a inculpatului, Colegiul penal lărgit constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 54-90, vol. IV), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe, prin care inculpatul Strugaru Andrei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar omisiunile admise de instanța de apel nu sunt esențiale și nu afectează legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

La fel, se reține din analiza textului recursului declarat (f.d. 108-110, vol. IV) că acesta, primordial, este întemeiat pe dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele ierarhic inferioare, precum și recurentul prin motivele invocate face o proprie analiză subiectivă a probelor apreciate de prima instanță și instanța de apel, argumentând că probele administrate de partea acuzării în special declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei, susținute de declarațiile martorilor și procesele-verbale prin care s-au consemnat acțiunile procesuale întreprinse de organul de urmărire penală, demonstrează vinovăția inculpatului Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar probele administrate

de partea apărării nu combat acest lucru, în privința cărora Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu cad sub incidența temeiurilor de recurs, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, care în cauza dată nu s-au identificat.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit atestă că în cererea de recurs (f.d. 108-110, vol. IV), sunt invocate aceleași motive ca în cererea de apel (f.d. 114-118, vol. III), asupra cărora, după cum reiese din partea descriptivă a deciziei instanței apel (f.d. 92-98, vol. IV), aceasta s-a expus detaliat, analizând chestiunile esențiale supuse atenției sale descrise și la pct. 3, 6 a prezentei decizii, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, din care considerent nu se acceptă nici argumentul procurorului că instanța de apel nu a rezolvat fondul apelului, iar motivarea instanței de apel în virtutea corectitudinii ei pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în cadrul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei

Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privind-l pe **Strugaru Andrei Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorilor Timofti Vladimir și Alerguș Constantin**Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Strugaru Andrei.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2017, s-a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în cadrul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Strugaru Andrei XXXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, nu am susținut această soluție și am considerat că recursul ordinar urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În legătură cu ce expunem opinie separată în scris, invocând următoarele motive.

3. Pentru a fi mai succinți, indicăm că susținem în tot ce este indicat în partea descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2017 în pct. 1-7.

4. Din conținutul recursului declarat, rezultă că procurorul indică ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Prin urmare, e esențial de notat că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, menționăm, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Astfel, atestăm că deși în apelul declarat de procuror (f.d. 114-119, vol. III) au fost invocate următoarele motive:

„- referitor la faptul că instanța de judecată a constatat în sentință precum că, în cadrul urmăririi penale partea vătămată Ambroci Andrei a fost audiat de 5 ori, însă ultimul nu a comunicat organului de urmărire penală când a transmis banii, în ce loc, cine a fost prezent la pretinsa transmitere a sumei de bani, aceste circumstanțe importante fiind comunicate de către aceasta doar în ultima audiere, se atestă că aceste circumstanțe expuse de către instanță în sentință nu contravin prevederilor Codului de procedură penală și nu infirmă lipsa faptelor indicate de către Ambroci Andrei în cadrul urmăririi penale, care de fapt și-a confirmat în totalitate depozițiile pe parcursul audierii sale în instanța de judecată;

- în privința argumentului primei instanțe, precum că atât partea vătămată Ambroci Andrei, cât și martorii Luncașu Constantin, Luncaș Nicolae, Șeremet Iurie și Șchiopu Valeriu figurează în calitate de bănuiți, învinuiți în diferite cauze penale privind contrabanda, care deja se află în instanțele de judecată, prin urmare sunt persoane interesate în prezenta cauză, or inculpatul împreună cu colegii din Departamentul Poliției de Frontieră au instrumentat cauzele penale în care ei au calitatea de bănuiți sau învinuiți, fapt confirmat prin răspunsul MAI din 12 octombrie 2015, însă în cadrul cercetării judecătorești nu s-a stabilit în nici un fel că recunoașterea lui Strugaru Andrei vinovat de comiterea infracțiunii incriminate să influențeze pozitiv examinarea cauzei penale în cadrul căreia figurează persoanele nominalizate, sau să fie liberați aceștia de răspundere penală. Totodată, martorii enumerați mai sus au dat declarații sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea ce o poartă în caz de dare de declarații false, depozițiile acestora fiind confirmate și de alți martori (Aktay Ludmila, Romanciuc Andrei, Onoi Aurelia, Bălănescu Vera) care nu sunt investigați în cadrul cauzelor penale indicate, la fel acestea au fost confirmate și de mijloacele materiale de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, prin urmare nu pot fi apreciate critic declarațiile anumitor martori în situația în care nu s-a constatat interesul acestora în vederea examinării prezentei cauze penale, totodată depozițiile acestora fiind confirmate inclusiv prin mijloacele de probă enumerate supra;

- cu referire la concluzia primei instanțe, că potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale din 27 noiembrie 2014, partea vătămată Ambroci Andrei a declarat organului de urmărire penală precum că, Strugaru Andrei extorca bani pentru a nu fi pornită cauza penală și pentru restituirea mărfii, iar de fapt cauza penală în privința lui Ambroci Andrei a fost pornită la 06 august 2014, despre aceasta ultimul, împreună cu avocatul său Trofimov Igor cunoșteau din 06 august 2014, participând la reținerea, percheziționarea mijlocului de transport, fapt confirmat prin semnăturile lor în procesele verbale de percheziție și obiecțiile aduse de către avocat, este necesar de a fi atrasă atenția că, partea vătămată nu are studii juridice

și după cum rezultă din declarațiile acestuia, nu a înțeles inițial dacă era sau nu pornită o cauză penală;

- inculpatul prin declarațiile sale a indus în eroare instanța, comunicând că, de fapt întâlnirile cu Ambroci Andrei pe parcursul investigării cauzei penale nr. 2014870101 privind comiterea infracțiunii de contrabandă de către ultimul au fost doar în cadrul efectuării măsurii speciale de investigație - chestionarea cifrată;

- din conținutul rapoartelor cu privire la rezultatele MSI se atestă întocmirea acestora cu un conținut formal și denaturat, ca rezultat nefiind acumulate careva informații utile pentru cauza penală nr. 2014870101, altele decât cele cunoscute deja de către organul de urmărire penală. Totodată, în rezultatul petrecerii măsurilor invocate de către inculpat pe caz, nu au fost întocmite careva acte de reacționare în vederea aducerii la cunoștință conducerii DPF și Serviciului Vamal despre tolerarea contrabandei admise la punctele de trecere a controlului vamal;

- se atestă o divergență dintre denunțul lui Strugaru Andrei privind coruperea acestuia de către Ambroci Andrei și cele invocate de către Strugaru Andrei în rapoartele cu privire la rezultatele MSI în care deja se invocă existența unor persoane, posibil cu funcții de răspundere, care ar fi primit 9000 dolari pentru clasarea cauzei penale de contrabandă, circumstanțe care sunt imposibile din punct de vedere procedural, fără participarea membrilor grupului de urmărire penală, atât timp cât cauza penală se afla în gestiunea organului de urmărire al Departamentului Poliției de Frontieră;

- probele care combat versiunile înaintate de către inculpat sunt inclusiv și rezultatele MSI, interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre Ambroci Andrei și Strugaru Andrei, unde ultimul nu întreține convorbiri sub pretext inventat cu Ambroci Andrei ținând în taină scopul convorbirii, ci îi dă indicații concrete lui Ambroci Andrei de a discuta cu persoanele aflate în autocar la 06 august 2014 să declare în cadrul audierii la ofițerul de urmărire penală precum că, în or. Odessa au fost după cumpărături, iar mărfurile deținute în autocarul ce-i aparține lui Ambroci Andrei și indicate în cadrul cauzei penale nr. 2014870101 constituie mărfuri personale și nu cad sub incidența declarării;

- deși instanța a reținut de asemenea contrar argumentelor acușării, și faptul că Strugaru Andrei nu a avut acces la bunurile din camera de corpuri delictive, marfa a fost predată oficial în camera de păstrare a corpurilor delictive a DPF mult mai târziu de la momentul ridicării, fapt demonstrat prin procesul-verbal de cercetare a obiectului din 12.01.2015, potrivit căruia au fost examinate registrele de evidență a corpurilor delictive primite spre păstrare în camera de corpuri delictive a DPF, prin care se atestă că acestea au fost oferite spre păstrare abia pe 28.11.2014, timp în care Strugaru Andrei a avut posibilitatea reală de a restitui o parte din marfa ridicată din luna august 2014;

- deși nu este anexat la materialele cauzei penale un act de verificare a mărfii ridicate la 06 august 2014, relevante sunt declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei și a martorului Ambroci Ludmila prin care se confirmă că, anume Strugaru Andrei a restituit o parte din marfă, iar prin declarațiile martorilor Aktay Ludmila și Bălănescu Vera se atestă faptul că Strugaru Andrei ar fi restituit anume o parte din marfa ridicată în cadrul cauzei penale nr. 2014870101;

- cu referire la analiza descifrărilor telefonice efectuate de avocatul inculpatului, (o persoană neautorizată în acest sens) circumstanțele expuse poartă un caracter relativ și inexact, care nu pot stabili cu certitudine argumentele invocate de către partea apărării;

- mențiunile părții apărării în listele prezentate ce se referă la apeluri, precum despre ce s-a discutat între interlocutori urmează a fi apreciate critic, datorită faptului că aceste evenimente au avut loc mai mult de un an și jumătate în urmă, perioadă relativ mare de timp pentru a-și aminti la moment discuțiile purtate la date și ore exacte, care de altfel nu au fost expuse de către inculpat în cadrul urmăririi penale, atunci când de la momentul întrevederilor expuse trecuse o perioadă mai scurtă de timp;

- toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată demonstrează în totalitate vinovăția lui Strugaru Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (3) lit. b) Cod penal.”

Anume asupra acestor motive considerăm că instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, ce nu poate fi susținut.

Totodată, mai invocăm că de instanța de apel au fost ignorate total unele mijloace de probă care confirmă vinovăția inculpatului Strugaru Andrei de comiterea faptei incriminate, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Ambroci Andrei (f.d. 167-169, vol. II; f.d. 84, 151 vol. III);

- declarațiile martorilor Aktay Ludmila (f.d. 165-166, vol. II), Bălănescu Vera (f.d. 177, vol. II), Ambroci Ludmila (f.d. 171, vol. II), Luncașu Constantin (f.d. 170, vol. II, f.d. 153, vol. III);

- procesul verbal din 18.12.2014 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, și anexa la acesta (f.d. 49-52, 53-58 vol. II), prin care, fără echivoc se combate versiunea acceptată de prima instanță și instanța de apel, că inculpatul Strugaru Andrei efectua măsuri de investigare pe alt dosar penal, căci sunt înregistrate în convorbirile purtate sub control cuvintele lui Strugaru Andrei (B) și Ambroci Andrei (A):

A. „Văi tu înțelegi atâtea ruble so dat...

B. Aha

A. 9000 di dolari, înțelegi?

B. Aha

A. Ble... eu tot și mă gândesc poate no ajuns la șineva rublele estea

B. Da nui nică problema, eu prosta, problema e de procedură... (f.d. 54, 55 vol.

II)

[...]

A. Ruble na să mai trebuiască eu sper...

B. Eu ți am spus numai una, și eu ți am zis când era costea..., ca și când era costea, eu tot o să implic să vă ajut,

A. O sa mai trebuiască o mie de dolari?

B. Nu..., la noi e gata, la noi îi vseo, cu noi nai treabă vopșe

A. Toti și stau și mă gândesc b-a poate no ajuns la șineva rublele... și poate șineva special intinde rizina,

B. Eu îți explic încă odată, vopșe caroce, niș procuroru nare întrebări, nare nimeni, vopșe nare (f.d. 56, vol. II)

[...]

A. Paniatna, Bun, da cu marfa șeia pe care ai zis co dai?

B. Eu o să mă stărui, luni, marți, o să mă stărui să mă duc și să aduc.

A. Iți zic că aista mă maninka, măcar șeva

B. Bun, și eu te cred...fiți și voi astai o chesie, o chestie de dosar penal fraților (f.d. 57, vol. II)”.
Considerăm că prin aceste convorbiri inculpatul Strugaru Andrei a confirmat cert că: - a fost convorbire în prezența lui „Costea” - Luncașu Constantin – martor decisiv al acuzării, declarațiile căruia au fost total ignorate de prima instanță și de instanța de apel și că inculpatul s-a implicat să-i ajute; - au fost transmiși 9000 de dolari SUA și la ei e gata, îi vseo; - luni, marți inculpatul Strugaru Andrei se va strădui să aducă marfa ridicată din autocar; - tot aici mai sunt cuvinte rostite de inculpatul Strugaru Andrei că dosarul va fi trecut din dosar penal în contravențional (f.d. 54, vol. II). Aceste cuvinte împreună cu declarațiile martorilor acuzării și a părții vătămate Ambroci Andrei, considerm că dovedesc vina inculpatului în fapta incriminată.

Deci, și motivele invocate în apel, care se referă la aceste aspecte menționate de recurent, de fapt, constituie fondul apelului și nepronunțarea asupra acestora echivalează cu neexaminarea fondului apelului, fiind incident în aceste condiții în speță, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, din care considerent, am expus opinia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută.

Deci, și motivele invocate în apel, care se referă la aceste aspecte menționate de recurent, de fapt, constituie fondul apelului și nepronunțarea asupra acestora echivalează cu neexaminarea fondului apelului, fiind incident în aceste condiții în speță, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, din care considerent, am expus opinia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută.

Totodată, indicăm că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal. (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85), ce nu s-a realizat în speța dată.

Pentru aceste motive am propus soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pentru a constata adevărul în speța dată.

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin